

Buna Vestire

Sfânta Vecernie unită cu Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur

Marți dimineața, săptămâna a patra din Post, 25 martie 2025

Preotul: Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliiile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo

se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumează. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cârmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(Nu se pune Catismă, iar Proscomidia se va face de către preot în taină, în timpul Stihirilor.)

Apoi cântă pe glasul al 3-lea (glasul Stihirei zilei din Triod)

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile la „Doamne strigat-am...” , pe 10

Stihira zilei din Triod, glasul al 3 -lea, însuși glasul

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău. *(Psalm 141: 7)*

Întrecând pe vameș cu greșelile, nu râvnesc pocăința lui; și îndreptățirile fariseului necâștigându-le, urmez trufiei lui. Dar Tu, Hristoase Dumnezeule, Cel ce cu prisosința smereniei Tale prin Cruce ai surpat mândria cea demonică, înstrăinează-mă și de răutatea cea întâi a unuia, și de îndrăzneala cea de pe urmă a celuilalt; întărind în sufletul meu starea cea mai bună a amândurora, și mă mântuiește.

Stihirile Podobnice, din Triod, glasul al 6-lea, Podobie: Toată nădejdea punându-și...

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie. *(Psalm 141: 7)*

În mijlocul pământului ai răbdat Cruce și Pătimire, îndurate, tuturor nepătimire și răscumpărare dăruind. Pentru aceasta astăzi, la înjumătățirea postului, toți o punem înaintea spre închinare și cu bucurie o sărutăm, ca să ne învrednicim toți a vedea Patimile Tale și Învierea cea de viață purtătoare, luminați fiind cu dumnezeiești virtuți, Cuvinte al lui Dumnezeu, Unule mult-Milostive.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(Psalm 129: 1)

Mort ai fost pe Cruce întins, cu sulița împuns și cu fiere adăpat, îndelung-Răbdătorule Stăpâne, Cel ce ai prefăcut în dulceață apele Merei, prin mâna lui Moise. Pentru aceasta, mă cuceresc și mă rog Ție, smulge patimile cele prea amare din gândul meu și îndulcind mintea mea cu mierea pocăinței, arată-mă închinător cinstitei Tale Patimi.

glasul 1, Podobie: Cel ce demult lui Moise...

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. *(Psalm 129: 2)*

Pe care mai înainte, închipuind-o Moise de demult cu mâinile, a biruit cu dânsa pe Amalec, Crucea cea mare văzând-o astăzi, popoare, pusă înaintea ochilor noștri, cu frică să ne atingem de ea, prin curăția minții și a buzelor. Că pe ea s-a înălțat Hristos, omorând moartea; și de un har ca acesta toți învrednicindu-ne, slăvind pe Mântuitorul tuturor cu cântări de Dumnezeu insuflate, să ne rugăm să ajungem și la însăși Învierea Lui cea mântuitoare.

glasul al 4-lea, Podobie: Dat-ai semn...

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. *(Psalm 129: 3-4)*

Veniți să ne închinăm lemnului ce s-a arătat astăzi mijlocitor vieții noastre, Crucii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, prin care s-a rănit moartea și ni s-a dăruit învierea nouă, celor căzuți cu adevărat; strigând Celui ce ne-a mântuit pe noi: Cel ce ai pătimit de bunăvoie pentru noi, ca să mântuiești toate, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

Putere nebiruită s-a dat nouă creștinilor Crucea Ta, Mântuitorul nostru. Prin care se biruiește mulțimea neamurilor celor păgâne, și pacea umbrește Biserica Ta dreptcredincioasă, Hristoase. Pe aceasta sărutând-o acum, cu căldură strigăm către Tine: Învrednicește-ne și pe noi de partea sfinților Tăi.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

Cu lacrimi, curățindu-ne simțirile sufletului și cu postul, sfințindu-ne, veniți să ne închinăm lemnului Crucii, prin care cu înfrânarea se opresc zburdările trupului cele stricătoare de suflet, strigând Celui ce S-a răstignit: Învrednicește-ne, Mântuitorule, să ne închinăm strălucirii Învierii Tale celei de a treia zi.

Stihurile Praznicului Bunei Vestiri, din Minei (2019), glasul al 4-lea, însuși glasul.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

În luna a șasea, trimis a fost arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei: Bucură-te!, i-a binevestit că din ea va ieși Mântuitorul. Deci, primind întru

credință închinarea lui, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeu cel mai înainte de veci, Care ai binevoit a Te întrupa în chip de negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Limba pe care nu a cunoscut-o, a auzit-o Născătoarea de Dumnezeu; că Arhanghelul i-a grăit cuvintele Bunei Vestiri. Deci, primind cu credință închinarea, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeu cel mai înainte de veci. Pentru aceasta, și noi, bucurându-ne, strigăm Ție: Cel ce Te-ai întrupat dintr-însa fără schimbare, Dumnezeule, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Iată, chemarea din nou s-a arătat acum nouă: Dumnezeu, mai presus de cuvânt, Se unește cu oamenii; prin glasul Arhanghelului înșelăciunea se nimicește. Că Fecioara primește bucuria; cele pământești s-au prefăcut în cer; lumea s-a dezlegat de blestemul cei dintâi. Să se veselească zidirea și cu glasuri de bucurie să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Crucii, din Triod, glasul al 8-lea

Astăzi Stăpânul făpturii și Domnul slavei pe Cruce a fost pironit, în coastă a fost împuns; fiere și oțet a gustat, îndulcirea Bisericii! Cu cunună de spini a fost încununat, Cel ce acoperă cerul cu nori; cu haină de ocară a fost îmbrăcat și peste obraz a fost lovit cu mână de țărână, Cel ce a zidit pe om cu mâna. Pe spate a fost bătut, Cel ce îmbracă cerul cu nori; scuipări și biciuiri a primit, ocări și palmuiri și toate le-a răbdat pentru mine, cel osândit, Răscumpărătorul meu și Dumnezeu, ca să mântuiască lumea de înșelăciune ca un mult-Milostiv.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Praznicului, glasul al 6-lea

Trimis a fost din cer Gavriil arhanghelul, să binevestească Fecioarei zămislirea. Și, venind în Nazaret, cugeta în sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioara va să Se nască? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pânțece de fecioară încape. Spre Care cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela numai prin cuvânt a Se întrupa din ea a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te, Curată Fecioară! Bucură-te, Mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te, Maica Vieții! Binecuvântat este rodul pântecelui tău! *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul *(cu Evanghelia)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul *(de Marți seara; din Triod, Miercuri, Săptămâna a patra din Post)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Primul Prochimen

Strana: cântă, pe glasul al 6-lea (Psalm 67: 4)

Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui.

Stih: Gătiți calea Celui ce străbate pustia.

Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui.

Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui.

Paremia întâi *(din Triod)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(9, 8 –17)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Și a mai grăit Dumnezeu cu Noe și cu fiii lui, care erau cu el, și a zis: «Iată Eu închei legământul Meu cu voi, cu urmașii voștri, și cu tot sufletul viu, care este cu voi: cu păsările, cu animalele și cu toate fiarele pământului, care sunt cu voi, cu toate vietățile pământului câte au ieșit din corabie; și închei acest legământ cu voi, că nu voi mai pierde tot trupul cu apele potopului și nu va mai fi potop, ca să pustiască pământul». Apoi a zis iarăși Domnul Dumnezeu către Noe: «Iată, ca semn al legământului, pe care-l închei cu voi și cu tot sufletul viu ce este cu voi din neam în neam și de-a pururi, pun curcubeul Meu în nori, ca să fie semn al legământului dintre Mine și pământ. Când voi aduce nori deasupra pământului, se va arăta curcubeul Meu în nori, și-Mi voi aduce aminte de legământul Meu, pe care l-am încheiat cu voi și cu tot sufletul viu și cu tot

trupul, și nu va mai fi apa potop, spre pierzarea a toată făptura. Va fi deci curcubeul Meu în nori și-l voi vedea, și-Mi voi aduce aminte de legământul veșnic dintre Mine și pământ și tot sufletul viu din tot trupul ce este pe pământ!». Și iarăși a zis Dumnezeu către Noe: «Acesta este semnul legământului, pe care Eu l-am încheiat între Mine și tot trupul care este pe pământ». (*se încheie melodios*)

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Al doilea Prochimen

Strana: cântă, pe glasul al 6-lea (Psalm 68: 33, 36)

Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih: Să vadă săracii și să se veselească.

Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Paremia a doua (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(12: 8-22)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Omul este prețuit după priceperea lui, iar cel nepriceput este urgisit. Mai mult prețuiește un om smerit, dar harnic, decât unul mândru, dar lipsit de pâine. Cel drept are milă de vite, iar inima celui rău este fără îndurare. Cel ce muncește ogorul său se satură de pâine, iar cel ce umblă după deșertăciuni este un om lipsit de minte. Nelegiuitul pofteste prada celor răi, dar rădăcina celor drepti dă rodul său. Prin păcatul buzelor se prinde în laț păcătosul, iar dreptul (prin dreptatea lui) scapă din strâmtorare. Din rodul gurii sale se satură de cele bune omul, și fiecăruia i se răsplătește după faptele lui. Calea celui nebun este dreaptă în ochii lui, iar cel înțelept ascultă de sfat. Nebunul dă pe față îndată mânia lui, iar omul prevăzător își ascunde ocară. Cel ce spune adevărul vestește dreptatea, iar martorul mincinos umblă cu înșelăciunea. Cei nechibzuiți la vorbă sunt ca împunsăturile de sabie, pe când limba celor înțelepți aduce tămăduire. Buzele care spun adevăr vor dăinui totdeauna, iar limba grăitoare de minciună, numai pentru o clipă. Înșelăciunea este în inima celor ce gândesc rău, iar bucuria, pentru cei ce dau sfaturi de pace. Nici o

nenorocire nu se întâmplă celui drept, pe când cei nelegiuiți sunt covârșiți de rele. Buzele cele grăitoare de minciună sunt urâciune înaintea Domnului, iar cei ce făptuiesc după adevăr sunt plăcerea Lui. *(se încheie melodios)*

Paremiile Praznicului Bunei Vestiri *(Minei, 25 martie, de la Liturghie)*

Paremia întâi *(din Minei)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(3, 1-8)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui Dumnezeu, la Horeb; iar acolo i s-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: „Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește“. Iar dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el Domnul din rug și a zis: «Moise! Moise!». Și el a răspuns: „Iată-mă, Doamne!“ Și Domnul a zis: «Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!». Apoi i-a zis iarăși: «Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov!». Și și-a acoperit Moise fața sa, că se temea să privească pe Dumnezeu. Zis-a Domnul către Moise: «Am văzut necazul poporului Meu în Egipt și strigarea lui de sub apăsători am auzit și durerea lui o știu. M-am coborât dar să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-un pământ roditor și larg, în țara unde curge miere și lapte, în ținutul Canaaneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ghergheseilor, al Heveilor și al lebuseilor». *(se încheie melodios)*

Paremia a doua *(din Minei)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(8, 22-30)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Domnul m-a zidit la începutul lucrărilor Lui; înainte de lucrările Lui cele mai de demult. Eu am fost din veac întemeiată de la început, înainte de a se fi făcut pământul. Nu era adâncul atunci când am fost născută, nici chiar izvoare încărcate cu apă. Înainte de a fi fost întemeiați munții și înaintea văilor, eu am luat ființă. Când încă nu era făcut pământul, nici câmpiile, nici cel dintâi fir de praf din lume. Când El a întemeiat cerurile, eu eram acolo; când El a tras bolta cerului peste fața adâncului, când a întărit norii sus și izvoarele adâncului curgeau din belșug, când El a pus hotar mării, ca apele să nu mai treacă peste țărmuri și când El a așezat temeliile pământului, atunci eu eram ca un copil mic alături de El, veselindu-mă în fiecare zi și desfătându-mă fără încetare în fața Lui. *(se încheie lung, melodios)*

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru, și întru Sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

**Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.**

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

*Și se continuă cu **Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur.***

Prochimenul, Apostolul, Evanghelia Praznicului

Axionul la Praznicul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea:

Stih: **B**inevestește, pământule, bucurie mare, lăudați ceruri slava lui Dumnezeu.

Ca de un chivot însuflețit al lui Dumnezeu, nicidecum să nu se atingă mâna necredincioșilor; dar buzele credincioșilor, fără tăcere, glasul Îngerului cântând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Chinonicul la Praznicul Bunei Vestiri: **A**les-a Domnul Sionul și l-a primit ca moștenire Lui. Aliluia, Aliluia, Aliluia.